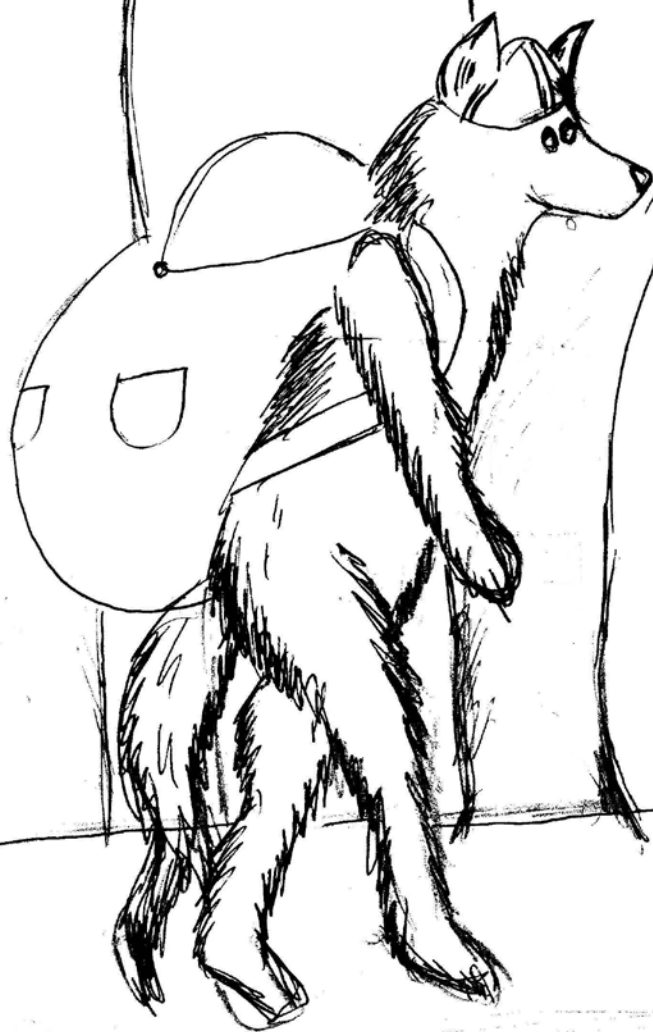

Mesikämmen

VAISKI

Mesikämmen on partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n virallinen tiedotuslehti.

Painos: 100 kpl

Painopaikka:

Tapiolan seurakunnan monistamo

Päätoimittaja:

Maarit Alkula

Kansi:

Laura Pesonen

Taitto:

Mikko Vuorela

Tämän lehden toimittivat:

Suvi Attila

Tiina Solansuu

Maarit Alkula

Minna Vääräniemi

Puumat-ryhmä

Partiolippukunta
Mankkaan Eräsudet ry.

Perustettu: 1994

Jäsenistö:

Tyttöjä ja poikia, noin 100 henkeä

Kolo:

Mankkaan Makasiini

Vanhan-Mankkaan kuja 2C

Internet-sivut:

www.erasudet.fi

Lippukunnanjohtaja:

Suvi Attila

suvi.attila@erasudet.fi

040-842 7526

Sisälllys

Pääkirjoitus	3
Tähemets 2009	4
Huomioitavaa	8
Väiskimuistelo	10
Tiina testaa	12
Seikkalijaretki	14
Juoruja	15
Johtajiston yhteystiedot ja kokousajat	16

Kalenteri

23-25.10	Lippukuntaretki Kirilässä
29.11	Mankkaan joulutapahtuma
6.12	Itsenäisyyspäivänjuhla
12-13.1	Kevätkauden kokoukset alkavat

KYSY KYÖSTILTÄ!

Askarruttaako jokin mieltäsi? Etkö pääse kaverisi kanssa yksimielisyyteen siitä, missä ensimmäinen Väiski järjestettiin tai kuka oli ensimmäinen ihminen avaruudessa? Mitä kysymyksiä koskeekaan, nyt sinulla on loistava tilaisuus saada vastaus selville. Kaikkien alojen asiantuntija Kyösti nimittäin alkaa vastailta Mesikämmenen lukijoiden kysymyksiin uudella palstallaan. Lähetä kysymyksesi sähköpostilla osoitteeseen kysy_kyostilta@erasudet.fi, niin Kyösti selvittää asian ja vastaa sinulle Mesikämmenessä.

Pääkirjoitus

Illat pimenevät, aamut kylmenevät eikä vesisateeltakaan voi välttyä. Syysmyrskyn puhaltaessa ulkona on mukava ottaa kuppi lämmintä kaakaota ja muistella kesän riemuja. Tai vaikka kutsua kaverit koolle, mahautua (= asettua selinmakuulle niin, että jokaisen pää on edellä olevan kaverin vatsan päällä) ja jutella mukavia.

Tämän Mesikämmenen kanssa pääset palaamaan vielä takaisin Väiskin tunnelmiin, mutta saat myös tutustua siihen, millaista on leireily ulkomailla. Ehkä johonkin tulevaan partiokesäsi vielä kuuluukin matka ihmettelemään partioelämää muissa maissa. Ainakin unelmoinnin voi aloittaa jo nyt.

Unelmien lisäksi syksyllä tarvitaan pimeyteen toisinaan myös ihan käytännön valoa. Millainen valaisin sitten olisi kätevin missäkin tilanteessa? Ei hätää – Tiina on selvittänyt asian uudella palstallaan. Mesikämmenen toinen uusi palsta, Kysy Kyöstiltä, auttaa myös partiolaisen arjessa, tai yhtä lailla erikoisemmissakin tilanteissa. Kannattaa siis hyödyntää Kyöstin asiantuntemus ja taito ottaa selvää, ja kysyä mieltä askarruttavat kysymykset häneltä.

Onneksi syksyllä on kuitenkin muutakin tekemistä kuin istua kaakaokupin äärellä pohdiskelemassa. Koska me partiolaiset emme ole silkkaa sokeria, ei syyssadekaan estä lähtemästä ulos ja retkelle. Syksyn mittaan onkin tulossa paljon mukavaa partiotointia, johon kannattaa lähteä innolla mukaan. Siitä nimittäin saa paljon lisää mukavaa muisteltavaa!

Maarit Alkula

Päätoimittaja

TÄHTIÄ JA PLANEETTOJA METSÄSSÄ

Väiski 2009:n tekemisen ohessa päätimme Minnan kanssa lähteä kansainväliselle leirille. Itse olin opiskellut edellisenä syksynä ja keväänä viron kieltä yliopistolla, joten olin innokas suuntaamaan leirille Suomenlahden eteläpuolelle. Ennen leiriä keskustelimme sähköpostitse muiden suomalaisten lähtijöiden kanssa, hoidimme vakuutusasiat kuntoon ja mietimme, minkälaisen kuvan haluamme antaa Suomesta ja suomalaisista. Suunnittelimme matkaamme ja järjestimme muutaman yön majoituksen Tallinnaan ennen leiriä.

Viimein koitti odottamamme matkapäivä, olimme onneksi saaneet varattua matkat viikkoa ennen leiriä. Lähdimme matkaan heinäkuun alussa keskiviikkoiltana suurella risteilijällä. Seisoimme kannella katsellen loittonevaa Helsinkää. Illalla söimme paljon eväitä ja menimme melko aikaisin nukkumaan hytin tuuletuksen hyristessä. Seuraavana aamuna herätys oli aivan liian aikaisin, sillä laivasta piti poistua jo vähän seitsemän jälkeen. Satamasta suuntasimme

taksilla Piritan kaupunginosaan, jossa tapasimme setäni ja heitimme tavaramme hänen asuntoonsa. Tämän jälkeen lähdimme kaupungille kiertelemään.

Seuraavat pari päivää asuimme kaksiossa Piritassa, päivisin kävimme kaupungilla mm. ostamassa halpoja vaatteita, kiertelimme vanhaa kaupunkia sekä jopa vierailimme Tallinnan eläintarhassa. Eräänä iltana kävelimme Piritan uimarannalle ihaillemaan auringonlaskua. Sofiakkin vieraili luonamme yhden yön verran ja pompimme pihalla olevalla trampoliinilla.

Tähemets 2009 oli siis Viron kansallinen partioleiri, johon osallistuivat kaikenikäiset partiolaiset. Paikkana oli heidän partiojärjestönsä vakituinen leiripaikka Tagametsa. Osallistujia noin viikon mittaisella leirillä oli 750, ja ulkomaalaisia oli yli kymmenestä maasta yhteensä reilu sata. Eniten ulkomaalaisia määrällisesti oli Kanadasta, USA:sta sekä Suomesta.

Perjantaina leirimme oli määrä alkaa. Lähdimme kämpästämmekä aikaisin aamulla painavine rinkkoinemme. Bussi vei meidät

ratikkapysäkille, veimme setäni kämpän avaimen hänen tuttavalleen, ja vaihdimme raitiovaunuun, jolla pääsimme juna-asemalle. Pian löysimmekin yhteyshenkilömme Birgitin, joka ohjasi meidät tilausbussiin, jossa oli ainakin ruotsalaisia ja turkkilaisia leiriläisiä. Muiden suomalaisten oli määrä tulla erään paikallisen lippukunnan kyydeillä. Matka kesti noin pari tuntia. Kuitenkin bussi meni leiripaikan ohi, ja kielimuri muotoutui ongelmaksi, kun kuljettaja puhui ainoastaan venäjää, ja matkustajien kielivalikoimaan kuului lähinnä viro ja matkustajien omat kielet. Onneksi eräs osasi puolaa, jolla onnistuttiin saamaan kuljettaja kääntämään bussi takaisin.

Pääsimme leiripaikalle peltojen keskelle. Ensin seurasimme Minnan kanssa ruotsalaisia, kun emme muistaneet omaa alaleiriämme. Päädyimme Sirius –alaleiriin, vaikka omamme olisi ollut Kapella. Joku viimein ohjasi meidät oikeaan paikkaan ja heti meitä hätisteltiin keittiölle syömään. Alaleirimme johto puhui hyvin englantia, pari (Moonika ja Valdik) jopa melko hyvin suomea. Itse ymmärsin riittävästi viroa ja loput kommunikoimme käsillä selittäen. Kielivaikeuksia ei siis pahemmin ollut. Jopa virolaiset lapset tulivat kyselemään meiltä englanniksi asioita. Alkuun kuitenkin kaikki oli melkoista hässäkkää, emmekä aina tienneet, missä meidän tulisi milloinkin olla. Rasitimme alaleiri-johtajaamme Moonikaa ja ohjelmavastaavaa Kadria jatkuvilla kysymyksillämme. Jossain vaiheessa onnistuimme

pääsemään leirin rytmiin mukaan ja rentoutumaan ja luottamaan siihen, että kyllä asiat hoituvat, kaikkea ei tarvitse muistaa itse saati pystyä kontrolloimaan. Oli kummallista olla kerrankin itse leiriläinen eikä oikeastaan edes vastuussa mistään muusta kuin itsestään ja matkakumppanistaan.

Päivisin leirin ohjelmaan kuului planeettoja eli ohjelmalaaksoja, joihin kaikki ulkomaalaisetkin osallistuivat. Saimme askarella paljon, ja rinka täyttyi mm. hiotuista kivistä, huopapalloista, valokuvakehyksistä ja koruista. Aamupäivällä oli yksi planeetta, iltapäivällä lounaan jälkeen toinen. Iltaohjelmaa oli vaihtelevasti, alkuun avajaiset, välillä koko leirin iltaohjelmaa (suuri iltanuotio), välillä oman alaleirin ohjelmaa jne. Väleihin mahtui ulkomaalaisten järjestämiä iltamia. Suomalaisia leirillä oli yhteensä n. 18, ja järjestimme yhdessä sitten suomalaisen illan johtajaikäisille.

Alkupäässä leiriä oli haikki (matkapäev). Halusimme osallistua kahdeksan tunnin haikille, sillä toinen vaihtoehto, 24 tunnin extremehaikki kuulosti

turhan vaativalta. Vuorokauden kestäväällä haikilla oli tarkoitus pyöräillä, meloa sekä kävellä. Nukkuminen ei näyttänyt kuuluvan ohjelmaan, siispä halusimme mieluummin jaksaa loputkin leiristä ja osallistua helpompaan haikkiin. Ohjeistus haikista oli, että piti itse muodostaa 5-8 hengen ryhmä. Siispä suuntasimme kyselemään ulkomaalaisilta. Ruotsalaiset olivat menossa extremehaikille, samoin monet muut, keitä kyselimme. Etsimme käsiimme hongkongilaiset. Heistä kolme oli osallistumassa pidempään haikkiin, mutta yksi, Vivian, lupasi lähteä meidän kanssamme. Tarvitsimme siis enää muutaman ihmisen vartioomme. Castor & Pollux –alaleirissä majoittui amerikkalaisia ja kanadalaisia. Amerikkalaisista saimme mukaamme neljä: Alex, Silver, Linda ja Hillevi. Nyt oli riittävän suuri vartio, The Flying Piñatas, kasassa. Ryhmäämme tuli viime hetkellä vielä yksi lisäys, Vivianin kaveri, virolainen Mihkel. Täten neljää kansallisuutta edustava ryhmämme sopi tapaamisesta haikkiaamuna.

Varsinaisella haikilla eksyilimme metsässä Mihkelin johdolla kolmisen tuntia koko kahdeksan tunnin haikistamme. Pakenimme paarmoja, kahlasimme punkkipöheiköissä ja ylitimme joen. Suurin osa meistä käveli joen yli kaatunutta puunrunkoa pitkin, minä ja Alex kahlasimme jääkylmässä vedessä. Muutaman rastinkin löysimme, osa kylmiä ja vain muutama miehitetty. Loppureissu sujuikin sitten paremmin, löysimme rasteja, istuimme ruokarastilla pitkään maaten auringossa (oli todella kuuma päivä) ja lauloimme matkalla. Leikimme matkaleikinä sellaista, että pitää keksiä mahdollisimman monta laulua, jotka sisältävät jonkun tietyn sanan. Kahdeksan tunnin ja kahdeksan hengen haikilla ehdimme hyvin tutustua toisiimme ja voimme rehellisesti sanoa saaneemme haikkivartiostamme mahtavia uusia ystäviä. Loppuleirin planeetoissa liikuimme lähinnä uusien ystäviemme seurassa ja hakeuduimme aina vapaa-ajalla samoihin paikkoihin, milloin hengasimme heidän alaleireissään, milloin meidän

teltalla.

Ruoka leirillä oli erinomaista, tosin suomalaisen makuun melkoisen rasvaista ja suolaista. Esimerkiksi perunat oli aina keitetty suolavedessä, lisäksi kastikkeessa oli reilusti suolaa. Jälkiruoaksi oli usein joku karkkipatukka, pulla tai leivonnainen.

Olimme alun perin suunnitelleet lähtevämme leiriltä toiseksi viimeisenä leiripäivänä, sillä minun ystäväni häät olivat Turussa leirin viimeisenä päivänä. Pidimme amerikkalaisten ystäviemme kanssa omat päättäjaisjuhlat, istuimme läheisessä sodanaikaisessa bunkkerissa laverilla ja juttelimme myöhään aamuyöhön. Meidän viimeisenä leiripäivänämme oli leirissä markkinat, saimme Moonikalta rahaa ja kulutelimme niitä mm. hartiahi-erontaan ja leikkitatuinteihin. Viimeinen leiripäivä oli hyvin haikea, ei olisi millään halunnut lähteä pois tietäen, ettei näe uusia ystäviään ainakaan vuoteen.

Lähdimme leiristä erään johtajan kyydillä, läheisestä Türin kylästä lähti bussi kohti Tallinnaa. Nukuimme melkein koko matkan. Matkalla saimme laivayhtiöltä viestin, että laivamme olisi peruttu. Muutaman tunnin bussimatkan jälkeen menimme Tallinnan satamaan selvittämään asioita. Selvisi, että muutamaa tuntia myöhemmin menisi toinen lautta, jolla tosin olisimme Helsingissä vasta joskus yhden jälkeen yöllä. Ei auttanut muu kuin odotella sitä. Jätimme tavarat sataman säilytykseen ja lähdimme vielä Nordic

Centeriin ostamaan viimeisiä tuliaisia ja hyvää ruokaa. Katselimme auringonlaskua konserttitalon katolta ja söimme paikallisia herkkuja, mm. valkosipulileipää ja savujuustoa. Lautta kulki nopeasti, nukuimme penkeillä tavaroihimme nojaten, olimmehan nukkuneet edellisenä yönä vain muutaman tunnin.

Mahtava reissu oli kaiken kaikkiaan. Ikävä on edelleen uusia ystäviämme, onneksi yhteydenpitovälineet ovat nykyään hyvin tehokkaita ja keskustelemme keskenämme ainakin kerran viikossa netin välityksellä. Eräs amerikkalaisista, Silver, tuli käymään Helsingissä vuorokauden mittaisella ex tempore –reissulla muutamaa päivää leirin jälkeen. Sain tilaisuuden esitellä hänelle pääkaupunkiamme. Ulkomaille partiomatkan tekeminen avartaa käsitystä partiosta järjestönä ja antaa unohtumattomia kokemuksia. Suosittelen ehdottomasti lähtemään esimerkiksi vuoden 2012 Jamboreelle Ruotsiin!

Suvi Attila

Kokoustamista ja kynttilänvaloa

Lähdimme viettämään johtajaporukalla kesäloman viimeisiä päiviä aurinkoiseen Nuuksioon. Alkuperäinen kohteemme Piilopirtti vaihtui sähköttömään Mörrimöykkyyn, mutta se ei haitannut onneksi suunnitelmiamme. Matkalla huomasimme kuitenkin unohtaneemme taskulampun kotiin, mikä tulisi koitumaan pieneksi ongelmaksi pimeän tultua. Päätimme ostaa uusien taskulamppujen sijaan kynttilöitä. Halvimmat hautakynttilät eivät kuitenkaan valaisseet kovin tehokkaasti.

Lähdimme matkan jo varhain perjantai-iltapäivänä, joten meillä oli paljon valoisa-aikaa jäljellä. Saimme pidettyä hallituksen kokouksen ja myös muutamia toimintasuunnitelmia tuli kyhättyä kasaan. Loppuilta menikin Mesikämmettä suunniteltaessa ja muuten vaan juteltaessa. Kävimme myös hämmästelemässä rakenteilla olevaa uutta saunarakennusta! Lauantaina ohjelmassa ei enää juuri muuta ollut kuin syömistä ja siivoamista, joten retkeltä ehdittiin hyvin illaksi kotiin.

Tiina Solansuu

Haluatko suunnitella iskulauseen anorakkiin?

Löytyykö taiteellista lahjakkuutta? Oletko aina halunnut suunnitella jotain?

Mankkaan Eräsedet aikoo hankkia omat anorakit syksyllä 2009. Nyt tarvitaan hyviä ideoita selän kuvaksi/tekstiksi

Anorakin väriksi tulee eräsusimaisen tummansininen ja etutaskun läppään painetaan lippukuntamme nimi ja logo. Selkään tulevaa tekstiä tai kuvaa ei

kuitenkaan ole vielä valittu, joten nyt Sinulla on mahdollisuus vaikuttaa. Lähetä lyhyt ja ytimekäs, eräsusimainen lausahdus tai kuvaehdotus sähköpostilla osoitteeseen maarit.alkula@erasudet.fi tai toimita omalle johtajallesi. Parhaat ideat palkitaan kunniamaininnoin ja voitajaehdotus palkitaan joulujuhlassa!z

Huomio!

Adventtikalenteri on taas täällä!

Jälleen on aika pakata kassit täyteen adventtikalentereita ja suunnata myyntireissulle. Varainhankinnan lisäksi kampanjasta saa takuulla hyvän mielen – sekä itselle että kalenterin ostajalle!

Tämän vuoden kalenterissa seikkaillaan tonttumaassa, jossa vanha Reino-tonttu pyrkii parhaansa mukaan saamaan kaikki joulukortit ajoissa postiin. Mukana menossa ovat myös pikkutontut Maisa ja Vili, jotka päätyvät auttamaan Reino-tonttua hänen urakassaan. Kalenterin on

tänä vuonna kuvittanut Timo Kästämä.

Tänä vuonna jokainen yli 12 kalenteria myynyt partiolainen saa myös itselleen tonttumerkin muistoksi ja kiitokseksi panoksestaan!

Kalentereita aletaan jakaa kokouksissa vk 34 lähtien.

Kysy lisää kalenterivastaavalta Tiina Solansuulta, puh. 050 357 0532, tiina.solansuu@erasudet.fi

SYKSYN VIILEIN

LIPPUKUNTARETKI KIRILÄSSÄ

Syksyn lippukuntaretki on **23.–25.10 (vk43)** Vihdissä Ojakkalassa. Yövyimme kämpässä nimeltä Kirilä ja kuljetus tapahtuu vanhempien kyydeillä pe iltapäivällä. Ilmoittautumislaput ovat jaossa; jos et ole vielä saanut, pyydä johtajaltasi!

Retkellä tullaan tekemään kaikkea perinteistä, puukon käytöstä suunnistamiseen, sekä kaikkea uutta! Retkellä tulemme järjestämään sellaista ohjelmaa mitä ei voi järjestää kololla, ja joka liittyy ikäryhmien suorituksiin, joten kannattaa varata kalenterista

lippukuntaretkelle paikka ☺
Sudenpennut yöpyvät retkellä yhden yön (pe-la) ja vanhemmat ikäluokat kaksi yötä (pe-su)

Nähdään retkellä!

Lisäinfoa kaivatessanne voitte soittaa/meilata minulle,

Minna Vääräniemi
050 4114 285
minna.vaaraniemi@erasudet.fi

Vieläkö Väiski-laulu soi päässäsi? Muisteletko kaiholla hiekkarantaa ja mansikoita? Odotatko jo innolla seuraavaa tilaisuutta nukkua teltassa mukavien leirikavereiden ympäröimänä? Nyt on aika palauttaa Väiski-tunnelma mieleen ja katsella leirikuvia, sekä lukea, millainen leiri oli tarpojaryhmä Puumien näkökulmasta. Kannattaa myös käydä leirin nettisivuilla osoitteessa www.vaiski.fi muistelemassa lisää!

VÄISKIMUISTOJA 2009

Koskenlaskija pelasti elämän

Parhaiten Väiskistä jäi mieleen haikki. Kävellessämme lauloimme lauluja kauniisti, pojat eivät laulaneet niin kauniisti. Nälänhädän uhatessa jouduimme turvautumaan Koskenlaskijaan, joskin yksi meistä otti mieluummin nälkäkuoleman riskin kuin söi sitä. Haikki oli paras ja pahin asia Väiskillä.

Tanssissa olimme täysin mukana ja shake-tunti tuli siinä samalla (tosin laihoin tuloksin) =P I like to move it...

Väsyneinä ja hieman kokista juotuamme läpät olivat ”hauskoja” ja nauru kovaa. Vierailupäivänä varastomme saivat täydennystä (onneksi). Portti oli upea chillauspaikka ;D

Parasta Väiskillä olimme me Puumat + Hanna + kumppanit <3333

TIINA TESTAA

Mesikämmen uudella palstalla testaajamme Tiina vertailee erilaisia enemmän tai vähemmän partiolaista hyödyttäviä asioita. Tiinan vinkkien avulla voit valita esimerkiksi, millainen valonlähde kannattaa pakata mukaan lippukuntaretkelle.

Valaisimet vertailussa

Syksyn edetessä illat alkavat olla hyvinkin pimeitä. Pimeällä tietenkin tarvitaan valoa, ja tällä kertaa testauksen uhrina olivatkin erilaiset kotoa löytyvät valonlähteet sähkökatkon tms. varalle.

Tavallinen taskulamppu

- + hyvä valaisuteho
- + usein iso, ei katoa helposti
- + kestävä
- syö pattereita
- vaikea työskennellä (täytyy pitää koko ajan toisessa kädessä)

Veivattava taskulamppu

- + superekologinen
- + ei tarvitse ostaa pattereita
- huono valaisuteho
- rasittava ääni veivatessa
- pakko veivata jatkuvasti

Otsalamppu

- + pysyy hyvin päässä
- + usein hyvä valaisuteho
- + kestävä (varsinkin led- valoilla)
- + usein pienikokoinen, helppo kuljettaa
- hukkuu helposti

TESTIVOITTAJA

Kynttilä

- + tunnelmallinen
- vaarallinen
- huonosti valaiseva
- ei voi liikutella

VAARALLISIN

Kännykkä (SAATAVILLAOLEVIN)

- + lähes aina mukana
- huono valaisuteho
- akku kuluu
- epämukava kädessä

SAATAVILLAOLEVIN

Seikkailijat syksyisessä Nuuksiossa

Syyskuun viimeisenä viikonloppuna, ja onnistuneesti vielä jokseenkin lämpimänä sellaisena, saimme koottua kaikki kolme seikkailijaryhmäämme Nuuksion metsään. Perjantaina Puluksen melkein koko ryhmä kerääntyi puolen kuuden aikaan Espoon keskukseen, ja aloitimme retkemme ahtaumalla bussiin toisen lip-pukunnan kanssa. Bussimatkan jälkeen meitä odotti jokusen kilometrin kävely kämpälle. Ei siinä muuten mitään, mutta kun koko matka oli ylämäkeä, se otti vähän voimille. Selvittyämme ylös asti majoituimme hyvin siivottuun Mörrikseen.

Perjantai-illan ohjelmaamme kuului nuotion sytyttäminen. Niinpä keräänyimme kaikki nuotiopaikan ympärille ja jokainen sai kokeilla sytyttämistä. Kun kaikki olivat saaneet vuoronsa ja nuotio roihusi iloisesti, paistoimme makkaraa ja nälkäisimmät paahtoivat myös voileipiä. Nuotion sitten vähän rauhoituttua teimme vielä suklaabanaaneja hiilloksella. Iltamme päättyi mukanamme tulleiden kolmen tarpojan järjestämään, melkein perinteeksi jo muodostuneeseen karkinmetsästyksen pimeässä.

Seuraavana aamuna osa porukastamme heräsi hyvin aikaisin, vaikka edellisenä iltana oli vannottu että nukutaan pitkään. Niinpä kaikki lapset olivat kahdeksaan mennessä ylhäällä ja päätimme, että on aamupalan aika. Söimme muroja ja leipää ja suuntasimme päivän ensimmäiseen ohjelmaan.

Harjoittelimme halkojen hakkaamista ja sahaamista. Muutaman pilkkoessa puita toiset veistelivät odotellessaan voiveitsiä ja muutama yritti jopa tehdä lusikan. Tämän jälkeen Pulut saivat olla vapaasti, mutta kaikki kuitenkin kerääntyivät nuotiopaikalle veistelemään. Innok-

kaasta veistelystä tulleet puulastut sitten poltimme edellisenä iltana oppimillamme taidoilla.

Yhdentoista aikoihin paikalle saapuivat toiset seikkailijaryhmät. Bakteerien ryhmällä oli kahden pojän ja retkellä nimensä keksineillä Taskuravuilla kahdeksan tytön edustus. Lounaan jälkeen Taskuravut ja Bakteerit lähtivät kiertämään Ruuhijärven ympärille tehtyä rastirataa. Reitti oli jo monille tuttu, mutta ongelmia tuotti rastien oudot katoamiset. Samaan aikaan Pulut lähtivät tarpojien kanssa Ruuhijärven rantaan. Siellä he tekivät rikkakoristeet ja keittivät teetä.

Kaikkien selviytyttyä takaisin Mörrikselle alkoi ollakin jo päivällisaika. Herkullisen kanapastaterian jälkeen koitti Puluksen kotiinlähden aika. Pulut pakkailivat tavaransa ja lähtivät kahden johtajan kanssa bussilla kohti Espoon keskusta. Nyt pääsivät Taskuravut ja Bakteerit vihdoin valtaamaan Mörrimöykyn laverit.

Majoittumisen jälkeen oli taas vuorossa nuotion sytytys. Tarpojat valittivat, että olisi heidän vuoronsa sytyttää, kun he eivät edellisenä iltana saaneet. Mutta kunniä meni kuitenkin Bakteerien kaksikolle. Nuotion loimutessa saimme taas nauttia Taskurapujen hienosta esityksestä. Kekseliäisyydestä ja näyttelijänlahjoista pisteet tälle ryhmälle.

Esityksen jälkeen paahdoimme vaahtokarkkeja. Nuotio kuitenkin vaati pientä ylläpitoa, ja tästä kehkeytyikin hauska leikki. Aina ennen kuin joku puhalsi nuotiolle lisää ilmaa, huudettiin ”puhallaan”. Tällöin kaikkien vaahtokarkit katosivat nopeasti nuotion läheisyydestä, jotta niihin ei lentäisi tuhkua.

Vaahtokarkkien jälkeen siirryttiin sisälle nauttimaan karjalanpiirakoita ja Oonan syntymäpäivän kunniaksi vielä kakkua. Kunnon hampaidenpe-

Juoruja

Alex aikoo suorittaa kuorma-autokortin intissä. Urkeneeko tästä ura, jonka seurauksena lippukuntaretkelle voidaan tulevaisuudessa lähteä yksityisbussikuskin kyydillä?

Sofia on ollut opiskelemassa sieniä maan johtavien asiantuntijoiden opastuksella. Sieniruuista pitävien eräsusien kannattaneeksi etsiä retkillä hänen seuraansa...

Erään lippukunnan liepeillä vaikuttavan neitokaisen on nähty viime aikoina liikuskelevan pitkän ja komean nuorukaisen seurassa. Onko kyseessä hämävät liikesuhteet vispiläalalla?

Minnalla riittää puuhaa, ja hän ottaakin aktiivisesta ryhmän vetämisestä lomaa ainakin vuoden loppuun asti.

Vanha keino vaikuttaa olevan parempi kuin pussillinen uusia: Maaritin punakynät

toimivat Väiskillä moitteettomasti, mutta yhtä punaista muistitikkaa saatiin etsiä isolla porukalla puoli päivää.

Väiskillä savumme alastomat... ei kun siis hameisiin pukeutuneet kokit saivat osakseen suurta mediahuomiota. Ruoanlaitto kuitenkin onnistui huolimatta keittiön ympärillä parveilevista lehtikuvaajista.

Savumme sopeutui elämään Väiskillä niin hyvin, että porukka meinasi jäädä kuljettamatta takaisin Espooseen. Onneksi bussia saatiin tällä kertaa odotella kauniissa kesäsaunassa rannalla!

Punkussa kisavartiot kohtasivat monenlaista, kuten synnyttävän naisen. Onneksi kyseessä oli kuitenkin tällä kertaa ensiapurasti.

Seikkailijat syksyisessä Nuuksiossa jatkoa

sun jälkeen mentiin sitten vihdoinkin nukkumaan. Muutama jäi vielä tuijottamaan kauniisti näkyviä tähtiä.

Perinteiselle retkiaamupalalle, puurolle, tuntuu käyneen jotain, sillä sunnuntaiaamunakin söimme sen sijaan muroja. Mitenköhän lippukuntaretkellä käy? Noh, aamupalan jälkeen kuitenkin hankkiuduimme halkovajalle. Tällä kertaa oli Bakteerien ja Taskurapujen vuoro näyttää kyntensä halonhakkaajina ja sahaajina. Kun puita alkoi olla tarpeeksi hakattuna, lähdimme takaisin Mörrikselle leikkimään.

Koko retkemme oli tähän asti sujunut ilman

isompia ongelmia, mutta täytyyhän joka retkellä jotain sattua. Tämänkertainen ongelmamme koski kaasupulloa. Tai paremminkin sen sisällön loppumista. Niinpä sitten teimme ruokaa kuudelletoista hengelle yhdellä trangialla.

Syötyämme pakkailimme tavaramme ja siivosimme kämpän. Aikaa jäi vielä yli, mutta lapset viihdyttivät itseään leikkimällä. Vihdoinkin kello alkoi lähestyä kahta, ja lähdimme kohti bussipysäkkiä, mistä nappasimme kyydin Espoon keskuskeskukseen.

Satu Heinonen

Ryhmien vetäjät ja kokousajat

Koko Eräsusien johtajiston tavoittaa sähköpostilla osoitteesta johtajat@erasudet.fi

Seikkailijaryhmä, Taskuravut, tiistaisin klo 17-18

Attila Suvi	040-842 7526	suvi.attila@erasudet.fi
Solansuu Tiina	050-357 0532	tiina.solansuu@erasudet.fi

Sudenpentulauma Tiikerit, tiistaisin klo 18-19

Attila Suvi	040-842 7526	suvi.attila@erasudet.fi
-------------	--------------	-------------------------

Seikkailijaryhmä, Bakteerit, tiistaisin klo 19-20

Heinonen Satu	050-544 9526	satu.heinonen@erasudet.fi
---------------	--------------	---------------------------

Poikasudenpentulauma Ketut, keskiviikkoisin klo 17-18

Vuorela Mikko	040-777 0337	mikko.vuorela@erasudet.fi
Heinonen Satu	050-544 9526	satu.heinonen@erasudet.fi

Tyttöseikkailijaryhmä, Pulut, keskiviikkoisin klo 18-19

Heinonen Satu	050-544 9526	satu.heinonen@erasudet.fi
---------------	--------------	---------------------------

Tyttösudenpenturyhmä Laiskaiset, keskiviikkoisin 18-19

Solansuu Tiina	050-357 0532	tiina.solansuu@erasudet.fi
Vääräniemi Minna	050-411 4285	minna.vaaraniemi@erasudet.fi

Tyttötarjojaryhmä Puumat, keskiviikkoisin klo 19-20

Alkula Maarit	045-1150 724	maarit.alkula@erasudet.fi
Solansuu Kati	050-357 0547	kati.solansuu@erasudet.fi

Poikatarpojatryhmä Mangustit, keskiviikkoisin klo 19-20

Virtanen Otto	050-407 7391	otto.virtanen@erasudet.fi
---------------	--------------	---------------------------

Samoajaryhmä, tiistaisin klo 20-21, Satunnaisesti

Sofia Virtanen	050-328 8238	sofia.virtanen@erasudet.fi
----------------	--------------	----------------------------